

הלכות שאר אבות הטמאות פרק יט

א. שני שבילין אחד טמא ואחד טהור, הלך באחד מהן ואין ידוע באיזה הלך, ועשה טהרות, ונאכלו, והזה שלישי ושביעי וטבל וטהר, והלך בשני ועשה טהרות הרי אלו טהורות; ואם קימות הראשונות אלו ואלו תלויות, שבודאי שאחד מן הטהרות טמא. ואם לא טהר בנתיים, הראשונות תלויות; והשניות ישרפו שהרי הן טמאות בודאי, שזה טמא הוא מפני שהלך בשני שבילין.

ב. וכן הצפרדע והשרץ ברשות הרבים, ואין צורתן נפרת ואין ידוע איזה הוא השרץ, ונגע באחד מהן ועשה טהרות ונאכלו, וטבל ונגע בשני ועשה טהרות הרי אלו טהורות; ואם קימות הראשונות, אלו ואלו תלויות. ואם לא טבל בנתיים הראשונות תלויות, והשניות ישרפו.

ג. שני שבילין אחד טמא ואחד טהור, הלך באחד מהן ועשה טהרות, ובא חברו, והלך בשני ועשה טהרות אם באו ונשאלו זה אחר זה מורין לכל אחד מהן בפני עצמו, שהוא טהור; באו שניהן כאחת, או שבא האחד ושאל עליו ועל חברו ואמר שנים היינו ובשני השבילין הלכנו ושתי טהרות עשינו הרי שניהן טמאין, וטהרות שעשו נשרפות.

ד. וכן אם נטמאו בטמאה קלה. כיצד: שני כפרים אחד טמא ואחד טהור, אכל את אחד מהן ועשה טהרות, ובא חברו, ואכל את השני ועשה טהרות אם נשאלו זה אחר זה, שניהן טהורין: מפני שהן ספק דברי סופרים, שהוא מכלל הספקות שטהרו חכמים כמו שבארנו.

ה. נשאלו שניהן כאחת, או ששאל עליו ועל חברו שניהן טמאין מספק, וטהרותיהם נשרפות: שודאי אחת מן הטהרות טמאה. ואפלו כפר אחת טמאה שנתערבה במאה כפרות טהורות הרי כלן טמאין, וישרפו.

ו. כפר טמא שנתערב בתשעה כפרות טהורין, ובאו חמשה בני אדם ואכלו חמשה כפרות מהן, ובאו חמשה בני אדם אחרונים ואכלו החמשה הנשארות הרי הראשונים טמאין, שאין להן אנשים אחרים שיתלו בהן; והחמשה אנשים האחרונים טהורין, מפני שהן תולין בראשונים.

ז. שני שבילין אחד טמא ואחד טהור, והלכו בהן שני אנשים איש אחד טהור ואיש אחד טמא, אפלו היה האחד תלוי הרי זה הטהור תולה בתלוי; ואומרין זה הטהור, הלך בשביל הטהור והרי הוא בטהרתו, וזה התלוי, הלך בשביל הטמא ואף על פי שנשאלו שניהן כאחד.